

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., tretkrat 16 kr.

Kaj Nemci prav za prav hočejo?

V zadnji številki »Slov. Gospodarja« je bilo na tem mestu čitati, da avstrijski Nemci delajo na to, kako bi prej ko slej dogotovili most do Adrije. Kaj pomenijo te besede? Nemško cesarstvo sega sedaj od Severnega morja dol do Češkega in do naših alpskih dežel, t. j. do Gornje-Avstrijskega, Solnograškega in Tirolskega; do Adrije ali do Jadranskega morja pa leže še vmes: Spodnje-Avstrijsko, Štajarsko, Koroško, Kranjsko in Primorsko.

Te dežele torej hočejo pruski Nemci imeti, da bi njihovo cesarstvo na jugu segalo do Jadranskega morja. Kar jim je na severu Hamburg, to bi jim naj bil na jugu Trst. Naši avstrijski Nemci bi bili torej združeni s pruskimi v jedno veliko državo pod enim cesarjem.

Da je to tako, tega ni treba sumničiti, ampak to se vé za gotovo, in čujte, zunaj v nemškem cesarstvu uči se vsak otrok v ljudski šoli, da je dolžnost vsakemu Nemcu delati na to, da bodo gori našete avstrijske dežele prej ko slej združene s pruskimi, t. j. da bo most do Adrije dogotovljen.

Pred seboj imamo knjigo, naslovljeno »Illustriertes Realienhandbuch für Volks- und Bürgerschulen. Gera. Verlag von Theodor Hofmann.« Iz te knjige zajemajo učitelji to, kar deco učijo. V tej knjigi je snov le na kratko naznanjena, razširiti ima to še učitelj. In v tej knjigi stoji: »Deutschland könne nur durch Blut und Eisen und die Verlegung des österreichischen Schwerpunktes nach Ofen (in Ungarn) geeinigt werden«.

Predragi Slovenci, ali umete te besede? One pravijo, Nemci morajo biti vsi združeni pod jedno krono, avstrijske dežele morajo se vzeti z mečem, prihodnja Avstrija ima obsegati le ogerske dežele, in glavno mesto prihodnje Avstrije mora biti Budapešt. To je torej naloga pruskih Nemcev, in da se jim laglje posreči, skusili so in skušajo še naše avstrijske Nemce in tudi druge, kakor n. pr. Čehe in Slovence pridobiti za-se.

Nemški »šulverein« in »Südmarka« drugega namera nimata, kakor pri nas v Avstriji v pruskem smislu delati in narode na odcepljenje dežel, po kojih Nemci gladujejo, pripravljati; večji del denarja, ki ga imata, pride s Pruskega. Velikemu, velikemu številu naših avstrijskih Nemcev se je srce že popolnoma poprusilo.

Celo v Mariboru ne mine teden, da bi se Nemci ne zbirali in govorili in sanjali o srečnem življenju, ki ga bodo imeli takrat, ko bodo objemali svoje pruske brate; vsak paglavec v našem mestu je že okužen od te misli. Le glejte, koliko jih ob nedeljah nosi plavice ali modriš, ki je namreč znamenje te misli; le poslušajte, kako se pozdravljajo; ne »Grüss dich Gott!« ali kaj podobnega, ampak »Heil!«, t. j. prva beseda v pruskonemški cesarski pesmi.

Tudi so letos nekateri nemški poslanci, tisti, ki so

najhuje divjali, misel o združenju vseh Nemcev v državnem zboru na glas izpovedali.

Zdaj pa mora tudi biti vsakemu znano, čemu je po naših slovenskih krajih toliko ponemčevanja; v šolah, raznih uradih, na raznih napisih, da celó rodbinska imena na ec, ič, ek, ak itd., naj se pišejo nemški. Z vsemi temi ponemčevalnimi poskusi dela se nemško-pruski most do Adrije.

Taka je torej, predragi Slovenci; sedaj veste, kaj se hoče z vami; ali zapomnite si to tudi, da bote vedeli, kdo je vaš sovražnik in kdo vaš prijatelj! Teh besed pa nikakor nismo zapisali, češ, vsi avstrijski Nemci so že prusaki, ne! Oni Nemci, ki še kaj držijo na sveto katoliško vero, so in bodo ostali zvesti našemu presvetlemu cesarju. Zapisali pa smo te besede tudi zato, naj vendar cesarska vlada pri nas ne podpira ponemčevanja in naj dá povsod pravico našemu milemu jeziku!

Shod volilcev v Konjicah.

V proslavo sv. Cirila in Metoda je sklicalo naše »Katoliško-politično društvo« dne 11. julija občni zbor. K temu je bilo povabilo oba naša državna poslanca, gosp. profesorja Robiča in gosp. župnika Žičkar-ja. Prvi se je bil opravičil, drugi pa je prišel k temu zboru, da je svojim volilcem poročal o delovanju slovenskih poslancev v državnem zboru.

Poročilo je trajalo dobro poldrugo uro ter je obsegalo vso dobo zadnjega državnega zbora od njegove otvoritve noter do njegove predčasne zatvoritve. — Na vsa mu stavljena vprašanja je odgovarjal točno in jasno. Zato je pa tudi za sebe, kakor za svoje politične zaveznike v državnem zboru žel burne pohvale od strani volilcev, ki so se bili ta dan v nenavadno obilnem številu zbrali k temu slavnostnemu shodu. Zato je pa bilo blag. gosp. dr. Rudolfu prav lahko, utemeljiti nastopno resolucijo, ki se je vsprejela z velikim navdušenjem:

»Katol.-polit. društvo v Konjicah« odločno obsoja nedostojno nagajanje treh strank državnega zbora, namreč: nemško-nacionalne, nemško-liberalne in socialdemokratske stranke, ki so z nečuvnenimi sredstvi preprečile uspešno delovanje naših dobro mislečih, za blaginjo ljudstva vnetih poslancev. — Društvo odobruje dosežanje postopanje visoke c. kr. vlade ter od nje zanesljivo pričakuje, da izda tudi za vse slovenske pokrajine oni za Češko in Moravsko podobno jezikovno naredbo.

Ker je naš čast. gosp. poslanec tudi poročal, kako da so si naši nasprotniki prizadevali, naše poslance izriniti iz sedanje večine državnega zbora in jim odtujiti srca državnih poslancev češkega naroda, zato je naše »Katoliško-politično društvo« v posebni resoluciji izreklo srčno zahvalo princu dr. Fr. Schwarzenbergu za pre-

pomenljive besede, katere je bil ta govoril teden poprej na shodu v Budejčevicah prav na korist nam Slovencem in Hrvatom.

Poslednjič je podal naš prvomestnik, veleč. gosp. nadžupnik Voh, kratak pregled najvažnejših dogodkov od zadnjega našega zborovanja sem. Dne 7. svečana 1897 se je bila namreč sklenila prošnja do deželnega zbora v Gradcu, da nam odvzame grozna plačila, katera nalaga naša oskotirna železnica leto za letom temu okraju. Po pogodbi je ta moral odkupiti vsa potrebna zemljišča, kolikor jih ni daroval svetli knez Windischgraetz za novo železnico. To je stalo okraj do 18.000 gld. Vrh tega pa bi moral okraj plačevati vsako leto po šest tisočakov obrestij od kapitala, ki se je pokopal v to železnico.

Visoki deželni odbor je dne 25. maja 1897 odgovoril iz Gradca, da se je začel pogajati z našim okrajnim zastopom, koliko da bi bili davkoplačevalci tega okraja voljni enkrat za vselej plačati stroškov za to železnico. Ker smo pa izvedeli, da je naš okrajni odbor odklonil takšno pogajanje, češ, da bodo kmalu nove volitve za okrajni zastop, se je društvenemu odboru naročilo, takoj se obrniti do slav. okrajnega odbora konjiškega ter ga napotiti, da se brez odloga pogodi z deželnim odborom o mogoče nizki ceni, da pride ta zadeva gotovo že v jeseni pred naš deželni zbor.

Ker je to zborovanje trajalo že nad dve uri, se je zbor »Katol. delavskega podpornega društva« preložil na »Šent-Ansko nedeljo«, dne 25. julija in se je shod sklenil z živahnimi »živio«-klici na sv. očeta, na svetlega cesarja in na našega mil. knezoškofa Mihaela.

Cerkvene zadeve.

Kdaj bodo letos nove maše?

Dne 21., 23. in 25. julija t. l. bodo mil. knezoškof delili rede sv. mašnikovskega posvečevanja čč. gospodom novomašnikom, katerih imena smo objavili v 18. številu našega lista. — Prvo sv. daritev bodo opravljali čč. gg. novomašniki, kakor sledi: Eferl Matija pri Sv. Ani na Krembergu dne 15. avgusta. — Erker Josip v Laporju dne 1. avgusta. — Gartner Franc pri Sv. Križu nad Mariborom dne 8. avgusta. — Horvat Franc Ksav. pri Sv. Križu pri Kostanjevici dne 8. avgusta. — Krohne Josip pri Sv. Martinu pod Vurbergom dne 1. avgusta. — Musi Josip v cerkvi sv. Mihaela na Vranskem dne 8. avgusta. — Panič Josip v Središču dne 22. avgusta. — Somrek Josip v Čadramu dne 22. avgusta. — Šorn Anton v farni cerkvi sv. Danijela v Celju dne 8. avgusta. — Topolnik Ivan pri Sv. Križu na Murskem polju dne 22. avgusta. — Zemljič Matija pri Kapeli blizu Radgone dne 15. avgusta. — Zorko Melhijor v cerkvi sv. Ruperta na Vidmu ob Savi dne 15. avgusta. — Žekar Josip v Olimjem dne 15. avgusta. — Ciuha Ferdinand pri Sv. Petru v Ljubljani dne 22. avgusta. — Jerovšek Anton v Slovenski Bistrici dne 15. avgusta. — Kolarič Anton v cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptujju dne 10. oktobra. — Krošelj Franc v Kapelah pri Brežicah dne 15. avgusta. — Trop Frančišek v Ormožu dne 15. avgusta. — Volčič Miroslav v cerkvi šv. Alojzija v Mariboru dne 1. avgusta.

Gospodarske stvari.

Peronospora ali strupena rosa ter način, kako se tej bolezni obraniti.

(Govoril dne 27. maja na podučnem shodu središkega bralnega društva »Edinost« Anton Kosi, učitelj in posestnik v Središču.)

(Dalje.)

Kdor je torej n. pr. radi tega, ker bi rad mešanico takoj rabil, primoran, raztopiti si galico v vreli vodi, naj vlije isto na galico vedno v kako leseno ali lončeno posodo.

Zelo važno, dá skoraj najvažnejše pri pripravljanju bakreno - apnene zmesi je to, da se doda prava množina apna. Ako ga denemo premalo, utegne se pripetiti, da škropivo listje prežiga in marsikdo si je na tak način že škodoval.

Čeprav se nam v receptih navaja množina apna v kilogramih, vendar ta množina ni vselej zanesljiva, zakaj mnogo je pri tem zavisno od galice, od apna, pa tudi od vode.

Najbolje znamenje, je li dovolj apna ali ne, je rudeči lakmusov papir, kateri se dobi za par vinarjev v vsaki lekarni ali apoteki. Kadar postane ta papir, pomočen v mešanico, moder ali višnjev, je v škropivu pravo razmerje med galico in apnom, ali z drugimi besedami, tekočina je neutralizovana, ne kislja in kot taka pripravna za škropljenje; ako pa ostane papir, kakoršen je bil, rudeč, tedaj še moramo dodati apna.

Še jedno zanesljivo znamenje je, po katerem se prepričáš, jeli mešanica za škropljenje pripravna ali ne. Pusti pripravljeno tekočino nekoliko časa mirno stati, da se oborina sede; ako je tedaj voda nad oborino še modra, tedaj je premalo apna, če je pa skoraj brezbarvna, tedaj ga je dovolj. Najlažje se o tem prepričamo, ako držimo s škropivom napolnjeno kupico proti svetlobi.

Rekel sem prej, naj se dne na polovnjak vode 4 do 5 kg bakrenega vitrijola. Ta množina v obče, to je v navadnih slučajih zadostuje, ako se je vzela tudi prava množina apna, zakaj uspeh ni odvisen toliko od množine galice, pač pa mnogo več od pravega razmerja galice in apna v škropivu. Ako se vzame več galice, mora biti v tem razmerju primešanega škropivu tudi več apna, drugače ostane tekočina kislja, kar pa ne sme biti; apno, ki se v te namene rabi, mora moč kisline preprečiti. Sicer pa se rabi apno kot primes za raztopino modre galice tudi za to, ker 1. delavcu kaže pot, da more vinograd enakomerno škropiti in 2. zato, ker ostanejo kapljice škropiva vsled apna dolgo na listju tako, da jih niti najmočnejši dež ne more popolnoma sprati.

Namesto apna se jemlje tu in tam tudi soda, ki ima gledé neutralizovanja jednako moč, kakor apno, samo da se mora pri uporabi sode raztopina večkrat na novo napravljati, zakaj če soda le en dan stoji, spremeni se tako, da ni več baker v nji raztopljiv. Tudi se pri sodi škropljenje ne pozna tako dobro, kakor pri apnu in je torej delo težje nadzorovati. Prednost sode pa je ta, da je čista in se vsled tega škropilnice ne mašijo.

Gledé na množino galice, koja se rabi, je znano da se jemlje iste pri nas na polovnjak povprečno 3 do 5 kg, le redkokdaj se je vzame na polovnjak 6 kg.

Tu se nam vsiljuje vprašanje: Jeli 3 kg galice na polovnjak zadostuje? Odgovor na to se glasi: Zadostuje in sicer v navadnih okoliščinah, ako se je le vzela tudi prava množina apna ter galica »prve vrste« in ako se je o pravem času in tudi pravilno škropilo.

Pod imenom v navadnih razmerah umeti je leto, katero ni preveč mokrotno ter za razvoj peronospore

ugodno. V mokrotnih letih ali pa tudi v takih goricah, ki so bolj vlažne, pa bi ne bilo varno jemati samo 3 kg na polovnjak vode. Tudi spomladi onega leta ne, če se nam n. pr. leto poprej ni posrečilo škropljenje, ker se je v tem slučaju napravilo mnogo zimskega trosja. Tudi malomarni mejaš, ki noče škropiti, mora nam biti v spodbudo, da jemljemo večjo množino galice ter sploh previdneje in pravilneje škropimo, zakaj sosedova gorica je takorekoč vališče za trose strupene rose, katere odnese potem veter tudi v našo gorico.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 17. julija pri Sv. Ani na Krembergu, pri Sv. Filipu v Veračah in na Muti. Dne 19. julija pri Sv. Barbari pri Čadramu. Dne 20. julija pri Sv. Marjeti ob Pesnici, v Vitanju, Arvežu in pri Sv. Marjeti na Dravskem polju. Dne 21. julija v Bučah. Dne 22. julija pri Sv. Heleni pri Slivnici, v Ivniku, Vildonu, na Bregu pri Ptuj (za svinje), pri Sv. Mohorju, v Orešju in Mariboru (tudi za konje).

Dopisi.

Iz Maribora. (Redka obletnica.) Koncem ravno minolega šolskega leta praznuje gospod Janez Majciger, c. kr. profesor na tukajšnji gimnaziji, 40letnico svojega službovanja na imenovanem zavodu. 40 let uči že velezaslužni gosp. profesor, vedno na isti gimnaziji. Učencev šteje na tisoče, ki so razširopljeni po vseh deželah avstrijskih, v vsakem stanu, nekateri že v visokih službah. Svojim učencem je bil vedno ljubezniv, očetovsko mil prijatelj, ki jih je duševno in mnogokrat tudi gmotno podpiral. G. Majciger je bil vedno v prvih vrstah slovenje-štajarskih narodnjakov, ki je razvoj našega ljudstva z besedo in dejanjem zdatno in neustrašeno podpiral. Posebno mariborskim narodnim krogom je bil toli zvest podpiratelj, da bode njegovo slavno ime z zlatimi črkami zabilježeno v povestnici tukajšnjih Slovencev. »Slov. Gospodarju« je bil vedno neomahljiv podpornik, mnogo let tudi njegov vrli sotrudnik, ki je s svojimi leposlovnimi in gospodarskimi članki plodnosno deloval za probujo ljubljene naroda. Zato mu sedaj, ob njegovi redki obletnici, tudi »Slov. Gospodar« z njegovimi mnogobrojnimi učenci in častitelji iskreno želi, da bi v dušni in telesni kreposti, katere se je do sedaj vedno radoval, še nadalje delovati mogel v blagor in slavo slovenskega naroda!

Iz Konjic. (Slovensko pevsko društvo) v Konjicah priredi v nedeljo, dne 18. julija na vrtu gosp. And. Suter-ja v Konjicah pevsko veselico z jako zanimivim vspešnim. Pri veselici bode igrala šmarijska godba in začetek je točno ob 4. uri popoldan. — Ker si naši nasprotniki mnogo prizadevajo to veselico preprečiti, se vsi prijatelji slovenskega petja in sploh vsi narodnjaki tega okraja prosijo, to podvzetje blagovoljno podpirati; posebno kmetje se prosijo, te veselice gotovo se udeležiti, kajti vstopnina se je tudi samo zategadelj na 30 krajcarjev za osebo znižala, da je kmečkim ljudem priložnost dana, našim nemškutarjem pokazati, da slovenski duh med kmetom ni umrl, ampak da živi in vstaja! Pelo se bode v moškem, kakor tudi v mešanem zboru. Posebna vabila na vsacega rodoljuba nam ni mogoče poslati; torej naj bode to vabilo kot glavno. Dalje se tudi društva, kakor v Vojniku, Vitanju, Slov. Bistrici itd. prosijo, če mogoče nas s svojem prihodom počastiti, kajti to društvo v Konjicah bode tudi prihodnje čase veselice onih društev s svojim prihodom počastilo. Upaje, da te besedice ne bodo zaman in da

se Slovenci gotovo te veselice, katera se ob neugodnem vremenu na 1. avgusta t. l. preloži, udeležijo, kličemo: Vsem prisrčen na zdar!

Iz Celja. (Nemški dirindaj; kresovi.) Dne 6. julija je bil zaprisežen celjski župan G. Stiger, ki je bil od svetlega cesarja zopet potrjen. Svojemu županu na čast so priredili nemški Celjani običajno baklado. To vam je bilo veselje za celjske pobaline! Poulična druhal, večinoma so bili slišati otročji glasovi, je heilala, tulila, da bi si lahko mislil, da si med samimi volkovi. Tudi pred »Narodnim domom« so zatulili, češ, krasna stavba se bo kar zrušila; a še stoji. Pred županovim stanovanjem so se dogajali bojda čudni prizori, a ker nisem bil zraven, ne morem jih natančno opisati, le toliko sem slišal, da so nekateri celo plesali na ulici! Zopet z druge strani so se slišali hripavi glasovi, pojoči »slavno« pesem, ljubljenko nemških heilobratov, »Die Wacht am Rhein«. Vprašal sem samega sebe, ali sem res že kje ob Reni, ali na Avstrijskem. O kam človeka pripelje pretirana narodnost, kako ga osmeši! — V celjski okolici so goreli večer dne 4. julija obilni, krasni kresovi, gromeli topiči, švigale rakete, Nemci pa besneli same jeze. Na praznik sam so v Celju vrli slov. pevci peli pri sv. maši, in celi dopoldan si še slišal veselo pokažanje možnarjev.

Iz Hoč. (Naš Ciril-Metodov kres.) Naše bralno društvo je priredilo za Cirilovo in Metodovo lep velikanski kres na grajščinskem griču. Streliva smo kupili, da je prav veselo pokalo. Na večer smo šli od g. predsednika Simona Žunka korporativno na kraj kresa. Naprej je svirala godba, in društveniki so svetili z lampijoni. Prišlo nas je h kresu gotovo nad 200 ljudi. Žali Bog, da smo morali ogenj zaradi silnega vetra takoj ugasniti, ker je bila hiša blizu. Vse eno smo tam nekaj časa ostali, več narodnih pesmic zapeli in poslednjič je udeležencem g. podpredsednik razložil velike zasluge sv. blagovestnikov tudi v narodnem oziru, ter jih spodbujal, naj se vedno odločne Slovence kažejo. Lepo in pošteno smo se vrnili pozno v noč vsak na svoj dom.

Z Radla. (Ciril-Metodovi kresi.) Po vseh višjih hribih so goreli v čast sv. Cirilu in Metodu kresi. Z Radla smo jih opazovali kot veličastne plamene, ki proti nebu svojo svetlobo vzdigujejo in so priče hvaležnosti sv. bratoma za luč sv. vere, ki razsvetljuje temo in preganja pogansko nevero in malikovanje. Visoko v Pohorju nad Ribnico in po nižavah, pri Sv. Antonu, Sv. Ani v Pamečah, Sv. Danijelu v Tribonjah, na Pernici in v Vuhredu so plamteli lepi kresi. Posebno močni kresi so bili pri Sv. Pongracu na mnogih krajih v Remšniku, na katerem hribu so tudi topiči radost razlegali po Marenberški dolini. Kmalu so začeli kresi goreti tudi na posestvu znanega rodoljuba in vnetega vernega Slovence, Narata Alojza-Rebenika na kapelski meji, ki je na celem hribovju edini kres bil proti Kapli; tudi s topiči so Remšničanom odgovarjali. Strel slišal se je še iz Pernice. Pri kresih na Remšniku je zopet majhen fantič Maks S. peti začel: »Slovenec sem! — Tako je mati djala, — Ko me je dete pestovala; — Zatorej reči smem, — Slovenec sem.« — Upamo, da bo prihodnje leto še več kresov videti po krasnih slovenskih hribih v marenberškem okraju.

Iz Šoštanj. (Razno.) V raznih nemških časopisih je vabila šoštanjka »liedertafel« somišljenike za dne 4. »heumonata« k »sonnenwendfeier« v toplico Topolsico. Prišlo jih je dokaj od vseh strani. Žgali so popoldne in zvečer kresove in upili in tulili, da je ves zavzet kameniti hrib Lom gledal s svojimi priprostimi prebivalci na te nove pojave staronemške kulture. In pili so, pili, da so jih z zavidevanjem gledali iz Valhale stari Germani, saj je bilo toliko — gratis-pive. Na novo

navdušeni za sveto nemško stvar, so se vračali domov, zibajoč se. Topolšica z gosti zaspi na to vsa srečna v sladkih sanjah. Naenkrat se zažari, upitje, klici na pomoč, ogenj! Hlev tik toplišča je stal v plamenu. Rešili so v naglici, kar so mogli, zgorele pa so štiri svinje gostilničarjeve. Odkod ogenj? Ne vé se gotovo. Veliko vozov je čakalo pri hlevu na izletnike. Kočijaži pa radi pijejo, ker je bilo vse gratis. Tik hleva je ležalo slame in sena. Pušilo je vse. Kako lahko se je zakresil ogenj od kakšne zavrge smodke! Ali je bilo vsega tega treba? — Na tisti večer so žgali Slovenci kresove na čast sv. Cirilu in Metodu. Okoli Šoštanja so pokali topiči, frčale so lepe rakete v zrak, pozdravljaje kresove, ki so se zasvetili po vseh hribih. Kaj veličastno se je ponašal oni vrh Kozjaka in dva od Mozirske planine. Vsa čast tudi pridnim Plešivčanom, ki so jih mnogo zakresili. — V Šoštanju je sezidal župan Rajštar nov hōtel »Avstrija«. Stavba je lepa, sobe elegantne, ki bi delale vsakemu mestu čast. Tujci, bodite na ta naš domači dom opozorjeni! — Dne 9. julija je treščilo v kozolec Močovnika, cerkvenega ključarja pri sv. Antonu v Škornem. Kmalu je bila tudi hiša v plamenu. Vse je zgorelo, rešili so komaj živino, izvzemši eno glavo. Siromak ni bil zavarovan. Kolika neprevidnost!

Iz kozjanskega okraja. (G. dopisniku) zadnjega dopisa odgovarjamo kratko malo sledeče: Ako ste imeli namen škodovati narodni stvari ter pripomoči do zmage sedanjemu načelniku in sploh nasprotnikom našim, izvestno se Vam je nagodilo. Boljše bi ne mogel priporočiti sedanjega okr. zastopa oziroma njega načelnika noben najbolj zagrizen nemški listič. Narodnjaki so vsi ogorčeni zaradi omenjenega dopisa, ljudje — kimovci se pa sklicujejo na Vaš dopis, češ, bomo pa zopet »stare« volili, saj je bil okrajni zastop tako toplo priporočan. Gospod dopisnik! Niti jedne bodrilne besede niste imeli za bližajoče volitve?! Koliko je storil okr. zastop. za okraj, hočemo Vam o priliki natančneje razložiti, da nas ne boste imeli za »slabe statistike in računarje!«

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so brzojavili turškemu sultanu, naj se takoj sklene mir med Grško in Turško pod onimi pogoji, ki jih stavijo zastopniki evropskih velesil. — Skoro vsak dan poroča grof Badeni cesarju o notranjem toli zmešanem položaju. Tudi baron Banffy je oni dan bil pri cesarju, ker vsled obstrukcije ogerska vlada ničesar ne more dognati v državnem zboru. — Na Dunaju so v nedeljo imeli pogovor nemški liberalni veleposestniki s Češkega ter se izrekli zoper Badenijevo vlado.

Češko. Nemški shod v Hebu je v nedeljo vlada prepovedala; vendar se je ondi zbrali 10tisoč nemških prenapetnežev, od kojih je popoldne polovica šla čez mejo na Bavarsko, kjer se je govorilo celo zoper našo vladarsko hišo. Proti večeru so v Hebu nastali nemiri, da je vmes posegla policija in vojaštvo. Več Nemcev je bilo ranjenih ali pa zaprtih.

Tirolsko. Grof Badeni bojda v kratkem pokliče nekaj laških poslancev na Dunaj, da se ž njimi dogovori o samoupravi južne Tirolske. Ako tirolski Lahi pridejo do tako lepih pravic, potem moramo priti na vrsto tudi mi štajarski in koroški Slovenci.

Štajarsko. Nemški »šulverein«, ki nam Slovencem toliko škoduje, je za ponemčevanje slovanskih otrok še izdal polčetrtil milijon. Ker vedno manj dohod-

kov dobiva, obrnilo se je njegovo vodstvo do vseh Nemcev, naj vendar »šulvereina« ne pozabijo. Vsak pameten Nemec bi z nami moral klicati: Proč z nepotrebnim »šulvereinom«!

Koroško. Na velikonemški shod v Celovec je došlo do 700 zastopnikov. V Hebu in tukaj so se nemčurji izrekli, da Nemci morajo v Avstriji vladati, sicer začnejo boj zoper Avstrijo. — V Celovcu se je ustanovilo krščansko-socijalno društvo »Austria«. — V Pokrčah se je ustanovila nova Ciril-Methodova podružnica.

Kranjsko. Ljubljana dá za uboge slovenske jetnike v Trstu 200 gld. — Kmetijska družba vpelje v Ljubljani gospodinjsko šolo za kmečka dekleta. — Odbor katol.-političnega društva se je izrekel za direktne in tajne volitve v deželni zbor.

Primorsko. Danes teden je v zdravišču dr. Svetlina na Dunaju umrl preblagi goriški nadškof dr. Alojzij Zorn. Pogreb je bil včeraj v Gorici; udeležili so se ga škofje Glavina, Mahnič, Sterk in Flapp. — Naučno ministerstvo je Lahom na ljubo odstavilo okr. šolskega nadzornika za tržaško okolico, gosp. Dolinarja. — V Trstu hočejo odpraviti vse okoličanske prodajalke kruha in drugih živil. Nov udarec zoper Slovence!

Vnanje države.

Rim. V jeseni bode konzistorij ali zbor kardinalov, v katerem bodo sv. oče potrdili 7 novih katoliških škofov na Ruskem. — Koncem meseca avgusta pride v Rim do tisoč francoskih delavcev, da se poklonijo papežu.

Italijansko. Oni dan je izjavil v poslanski zbornici vnanji minister Visconti-Venosta, da namerava vlada v najkrajšem času domov poklicati armado iz Kasale v Afriki; samo v Masavi še ostane vojaška posadka.

Angleško. V ponedeljek se je v tej državi začel največji štrajk, kar jih je bilo sploh kje v tem stoletju. Stotisoč kovinskih delavcev je ustavilo delo. Zahtevajo osemurni delavnik in višjo plačo.

Rusko. Kitajski roparji so napadli v Aziji oddelek tehnikov, ki oskrbujejo trasiranje za nameravano kitajsko vzhodno železnico. Oboroženi tehniki so po hudem boju zapodili v beg roparsko druhal.

Bolgarsko. Knez Ferdinand se je te dni mudil v Parizu in potem v Rimu. Govori se, da bi bojda rad postal kralj. — Ako bi Bolgarska zoper Turčijo začela kako vojsko, bode Turkom pomagala Rumunska.

Srbsko. Skupščina si je izvolila predsednikom Pasiča, podpredsednikom pa Katiča. Ko so se ministri in vsi poslanci predstavili kralju, je ta izrekel, da ministerstvo uživa njegovo popolno zaupanje.

Turško. Dasi so že tirjali ruski car, naš svetli cesar, nemški cesar ter angleška in francoska vlada od sultana, naj se vendar sklene mir med Grško in Turško, še ta vedno ni sklenjen. — Turčija namerava več vojnih ladij poslati na Kreto. — Na Kreti je bil blizu Kandije boj med turškimi bašibozuki in angleškimi vojaki; 16 Angležev je bilo ubitih, bašibozukov pa je mnogo padlo.

Amerika. Na Kubi so med ustaši in španskimi vojaki zopet boji. Ustašev je 35 tisoč, in teh 110 tisoč Špancev ne more ukrotiti. Nad 14 tisoč Špancev pa leži po bolnišnicah, 17 tisoč jih je bilo ubitih ali so umrli za mrzlico, 12 tisoč ranjencev pa se vrnilo domov.

Za poduk in kratek čas.

Krivoprisežnik.

Votlo je ropotal voz po slabi cesti. Na vozu spredaj je sedel hlapec, zadi pa dve priletni ženski, ki sta se prav živo med seboj razgovarjali. Peljali so se iz mesta,

kjer je bil sejem vsako soboto. Ena izmed žensk, posestnica voza, je bila udova Klimovca, druga pa gostača Pitova. Cesta je bila slaba, polno kamenja je ležalo na cesti, zato sta se tudi ženski na vozu majali, in ena je drugo večkrat trčila; to vse pa vendar jima nič ni dejalo in ji nič ni v pogovoru motilo.

Voz se je že približal vasi, kjer so bili naši popotniki doma. Vas ni velika; in izmed malih hišic so bili videti trije lepi hrami, posestva najbogatejših knezov. Eno posestvo je bilo naše znane udove Klimovce, drugi dve posestvi pa sta stali eno poleg drugega. V prvem je stanoval stari Šibal z edinim svojim sinom Janezom, v drugem pa posestnik Kodela s svojo ženo in šesterimi otroki. Kodele so vsi ljudje iz vasi ljubili, ker so bili pošteni in pobožni; pa tudi Bog jih je za to blagoslovil s časnimi dobrotami v obilni meri. To vse pa je težko videl stari nevošljivi Šibal. Kjer je le mogel, jim je škodoval. Veljal je sploh kot lakomnik in v vasi ni bil priljubljen. Njegov petindvajsetletni sin Janez pa je bil čisto drugačen; ta, kjer je le mogel, je poravnal škodo, od očeta storjeno. Ljudje so o njem pravili: »Ta je ravnotak, kakor njegova ranjka mati, ki je od same žalosti umrla.«

Naši trije znanci so se pripeljali v vas, in voz je obstal pred hišo udove Klimovce. Iz hiše sta prišla 18letna hči in 20letni sin. »Dobro, da ste že prišli, mati!« rekel je sin »bili so tu stari Šibal, da naj jim plačate 100 gld., katere ste jim dolžni, in če ne boste jutri plačali, da vas bodo tožili.«

Te besede so udovo prestrašile in nekaj tudi razdražile, ker je že prej bila ves dolg Šibalu plačala. Čez nekaj trenutkov gre Klimovca k škrinjici, da v njej nekaj poišče. Med tem pa se je sama s seboj menila, rekoč: »Ne bi rada tega nesrečnega človeka uničila, ako ravno tudi še mene hoče za 100 gld. goljufati, že zavoljo njegovih rajne žene in sina Janeza ne. Ta dva sta boljšega očeta zaslužila. Uboga Katrica! Ta je gotovo že tukaj na zemlji vice pretrpela. Žalostno je, ako mora žena proti svojemu možu pričati, in vendar je morala ona tako storiti še pred smrtjo, da reši svojo dušo. Meni je izročila pismo, v katerem je zapisana hudobija njenega moža, in me prosila, naj to pismo porabim, ako bo treba. Mogoče, tako mi je umirajoča rekla, mogoče, da bo sam spoznal svojo hudobijo in popravil vse, potem pa ni treba s tem pismom ga spominjati; če pa ne bi hotel vsega popraviti, potem, draga Trézika, preberi mu mojo poslednjo voljo, od prič podpisano; ako pa še potem nič ne pomaga, zanesi pismo sodniku! — Umrla je potem sprevidena s svetimi zakramenti za umirajoče.«

»Zdaj pa mislim, da je ravno ugoden čas ga opomniti, reče na tihem udova, ker hoče še mene za 100 gld. goljufati.« Vzela je neko pismo, dobro ga je k sebi skrila, oblekla se je, da gre k staremu Šibalu. »Kam hočete iti mati?« vprašal je sin mater. »Namenjena sem k sosedu, pa veruj mi, ne grem rada, pa moram, moram. Z Bogom! Bog vas varuj! — »Bog vas spremljaj, ljuba mati, in daj, da vse dobro opravite!« rekel je sin.

(Dalje prih.)

Smešnica. »Draga žena! reče zdravnik, vaša bolezen ni nevarna. Le največjega miru in pokoja potrebujete.« — »Toda, predobri gospod doktor, poglejte vendar tudi moj jezik!« — »Res, ravno ta potrebuje največjega miru in pokoja.«

Razne stvari.

Domače. (Volilce) skliče vlč. g. državni poslanec dr. Gregorec letos v Gornji Radgoni, pri Sv.

Barbari ali v Leskovcu v Halozah, na Slatini, ter skupno z deželnim poslaneom dr. Rosino in državnim poslancem V. kurije č. g. Žičkarjem v Ormožu v nedeljo, dne 25. julija popoldne ob 3. uri.

(Sprejemni izpit) na slov.-nemški gimnaziji v Celju bode prih. soboto, dne 17. julija. Začetek ob 8. uri. Drugi izpit pa bode sredi meseca septembra. — Slovenci, oglosite svoje otroke v obilnem številu; to bode najboljši dokaz, da nam je ta zavod resnično potreben!

(Od Sv. Andraža v Slov. gor.) Naš občinski odbor je dne 4. julija sprejel naslednjo resolucijo: »Občinski odbor pri Sv. Andražu v Slov. gor., okraj Ptuj, popolnoma odobrava jezikovni naredbi za Češko in Moravsko kot čin pravičnosti ter prosi visoko vladu, da izda take naredbe tudi za vse slovenske pokrajine in tako uresniči člen XIX. državnih osnovnih zakonov«. Ta resolucija se je poslala državnemu poslancu gosp. dr. Gregorecu.

(Nova maša.) Na Sv. Gori pri Gorici bode dne 25. julija primiciral brat Marka Fišer, bogoslovec iz kapačinskega reda.

(Z Vidma.) Nova cerkev bode, kakor nam je naznanjeno, dne 7. septembra posvečena, za kar se že delajo velike priprave. Vlč. g. dekan so nam priskrbeli velike orglje, upamo, da nam priskrbijo tudi prav dobre pevce.

(Na god sv. Ane) bode slovesno blagoslovljenje lično prenovljene cerkvice sv. Ane v Puščavi. Anska nedelja se tam letos obhaja na god sv. Jakoba.

(Zahvala.) Občinski urad v Pišecah se lepo zahvaljuje uradnemu vodji c. kr. okrajnega glavarstva v Brežicah, bl. g. plm. Vistarini, za njegov neumorni trud in skrb povodom razdelitve podpor po toči poškodovanim.

(Občinski odbor v Pišecah) je dne 4. julija vsprejel resolucijo, v kateri odobrava jezikovne naredbe za Češko in Moravsko ter prosi vladu za enake naredbe za vse slovenske pokrajine.

(V Oplotnici), naduto nemčurski, vihra že od dne 27. junija na ukradeni smreki narobe razvita »frankfurtarica« — pa ne klobasa! Sicer pa je za ukradeno smreko župan Franc Kunaj slovenskemu kmetu Jakobu Kruharju že plačal 4 fl. Je-li ta znesek iz lastnega žepa štel, ali bo vračunjen za občinske potrebe iz občinske blagajnice, še ne vemo!

(Iz Dramelj) se nam piše, da je ondotni načelnik krajnega šolskega sveta, Franc Šolinc, v neki gostilni v svojej pijanosti na prav surovi način, a popolnoma krivično tamošnje učiteljstvo žalil. A mi dobro znamo, odkod ta veter piha!

(Od Sv. Jošta na Kozjaku.) Dne 9. julija ob 4. uri popoldne je strela vdarila v zvonik. Streha kamenite kritbe je na južnem delu močno razdrapana in zunanji cerkveni zid na dveh krajih oškodovan. Iskra je pohitela tudi v cerkev, ter na koru na dveh krajih prebila zid.

(Doktor brez diplome.) V Gornje Pleterje na Dravskem polju se je pred več tedni priklatil neki Emeršič, priprost delavec s Pristave, ter se naselil kakor kak imeniten doktor-zdravnik. Nekaj ljudi je res osleparil; toda ko je nameraval šušmariti z nekimi blagoslovi, postali so ljudje oprezni in ga ovadili žandarjem, ki so ga takoj spravili pod ključ.

(Grand cirkus Henry), ki se šteje med najboljše na svetu, dospe dne 23. julija v Maribor, kjer priredi nekaj predstav. Več prih. v naznanilu.

(Povožen) je bil dne 8. julija hlapec gospe Dvornikove iz Kozjega. Bil je kot voznik topničarjev, potujočih iz Kozjega na Krško. Skočil je tako nesrečno

ali neprevidno z voza, da je prišel pod kolo, ki mu je šlo čez levo ramo in roko. Poštni voz, ki je ravno pridrdral iz Rajhenburga, naloži ponesrečenca ter ga zapelje domov. Roka je zlomljena.

(Od Pake.) Stolp se povišuje in z bakrom pokriva v Št. Andražu nad Polzelo; delo kleparsko vodi strokovnjak g. J. Belec iz Št. Vida pri Ljubljani. — Trta na Paki in v Šaleški dolini daje veselo upanje obilne trgatve.

(Dušljiv kašelj) hudo razsaja med otroci kozjanskega okraja. Večji otroci še se ga ubranijo, ker se zamorejo izkašljati. Majhne okoli dve leti stare pa kar pobira. Vendar še šole ondi niso nikjer zaprte.

(Nemški napis) se vidi na hišah dveh posestnikov in ene posestnice-udove v Stari vasi pri Vidmu ob Savi. Napis se glasi »Brennerei«. Želeti je, da se le-ti odstranijo in s slovenskimi nadomestijo, drugače bomo te tri narodne zaspance imenovali.

(Hud vihar) je razsajal v petek, dne 9. julija v gornji Savinjski dolini. V župniji sv. Frančiška je udarilo petkrat ter poškodovalo tudi nekoliko kapelo sv. Barbare.

(Bolan) je zelo nevarno g. Jernej Košar, slikar pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Vsem prijateljem in znancem ga priporočimo v molitev, da bi kmalu ozdravel; kajti jurjevška župnija in okolica bi bridko občutila njegovo izgubo, ker mož je delaven, ne le samo v slikarstvu, temveč tudi za narodni napredek.

(Huda ura.) V nedeljo, dne 4. julija popoldne so se nakopičili nad Sv. Miklavžem pri Ormožu hudo urni oblaki, iz katerih je le prehitro začelo liti, kakor bi iz škafa vlival, zmes pa tudi padati toča orehove debelosti. Mali, mimo Sv. Miklavža tekoči potok narastel je vsled s hribov prihrumele vode v široko reko, tako, da so iz nekaterih gospodarskih poslopij morali spraviti živino v varen kraj. Škoda v vinogradih in setvah je velika. Rž in pšenica še nista bili požeti.

(Huda nevihta) se je izlila ono nedeljo popoldne okrog 5. ure nad Ljutomerskimi goricami. Toča in še več škode je naredil hud naliv.

(Strela) je zažgala in vpepelila ono nedeljo popoldne Kranjčeve hleve v Lokavcih na Murskem polju in ubila tudi enega konja.

(Na Homu pri »gavgh« pred Gornjim gradom je vendar enkrat gornjegrajska graščina oskrbela nov križ. — Okrajna cesta na Homu proti Gornjemu gradu se popravlja in prelaga.

(V Lučah) v gornji Savinjski dolini je ubilo bruno nekega čevljarja ravno, ko je stal pod odrom, ki služi pri popravljanju cerkve. — Utonil je v Grušovljah nad Rečico dveletni otrok, ki se je izmuznil stari materi iz hiše.

(Iz Mozirja.) Mozirje je pohodilo več izletnikov iz Zagreba in Dunaja. — Sadju v gornji Savinjski dolini ne bo nič. — Mozirski akademični kipar, g. Cesar, je prenovil ter popravil oltarje v Lučah.

(Solčavske planine) je letos izredno veliko turistov že pohodilo; »Slov. plan. društvo« sme ponosno trditi, da je ravno ono po svojem uglednem delovanju tudi nam tuje kroge privabilo; naše ljudstvo bode pa vedno hvaležno tako ustrajno delujočemu načelniku, g. Kocbeku.

(Od gornje Savinje) Novo železno ograjo za šolo v Mozirju izdeluje celjski kovač M. Unger. Slavna mozirska narodnost, kje si? — Provizorjem »in spiritalibus« je imenovan kaplan v Mozirju, č. gosp. Ivan Medvešek. — Ljubno je zopet brez zdravnika, ker je g. dr. V. Vilimek odšel.

Društvene. (»Slovensko društvo«) namerava sklicati javne shode: v Gornjem gradu, v Brežicah, v

Slov. Bistrici, v Celju in konečno občni zbor v Mariboru. Razpravljalo se bode o našem političnem položaju in zlasti o potrebi jezikovne naredbe za Slovence.

Predsedništvo.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo) v Ljutomeru ima v nedeljo, dne 18. julija svoj občni shod na vrtu g. Iv. Vaupotiča v Ljutomeru, pri katerem bode poročal č. g. Žičkar o političnem položaju in o svojem delovanju v državnem zboru. Začetek takoj po večernicah. Vabljeni so vsi rodoljubi.

(Na Teharjih) priredi »Slov. kat. politično društvo« zborovanje prihodnjo nedeljo, dne 18. julija, o pol štirih zunaj pred g. Ign. Cajhna gostilnico. Dnevni red: 1. Gospod vitez Berks poroča za celjski okraj o svojem delovanju v državnem zboru. 2. Potovalni učitelj g. Belé podučuje o zelenem cepljenju. 3. Posameznosti. Ker je to zborovanje zelo imenitno in zanimivo, vabimo, da se zbere prav mnogo udeležnikov ne samo s Teharjev, ampak tudi iz sosednjih občin.

(Kat.-pol. društvo za vranski okraj) priredi dne 25. julija popoldne po treh velik ljudski shod v Gomilski vasi. Govorilo se bo o socijalni demokraciji, o kmečkem in sploh o socijalnem vprašanju. Pride imeniten govornik. Vrli možje iz Savinjske doline, pridite v obilnem številu!

(Sv. Pankracij na Radlu.) Dne 25. julija bo imelo društvo za zidanje cerkve sv. Pankracija občno zborovanje. Vspored: a) Izvolitev novega odbora in namestnikov. — b) Pregled računa in letnega sporočila. — c) Razni nasveti

(Pravila »gospodarskega bral. društva v Kozjem«) je visoko c. kr. namestništvo potrdilo. Slavnostna otvoritev se vrši dne 25. julija. Natančen vspeled naznanimo v prihodnji številki.

(Bralno društvo za Laški trg in okolico) priredi veselico dne 18. julija v pivarni g. S. Kukeca v Laškem trgu. Vspored: A. Tamburaški koncert. B. Prosta zabava. Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Vstopnina v prvi sobi 30 kr., v drugi sobi 20 kr. — Vhod čez dvor.

(Pri Sv. Martinu na Paki) se bode ustanovilo prihodno nedeljo, dne 18. julija po večernicah v vrtnih prostorih g. Pirtošek-a »Katoliško bralno društvo.«

Iz drugih krajev. (Shod mlinarjev) se je ono nedeljo vršil na Dunaju. Počastil jih je tudi župan dr. Lueger. Govorilo se je sila ostro zoper Madjare, ki hočejo popolnoma uničiti našo mlinarsko obrt.

(Poštna hranilnica) je leta 1896. imela čistega dobička za 1,704.319 gld. Znesek se na podlagi postavnih določil obrača za rezervni sklad, potem za penzije uradnikom, preostanek pa dobiva poštna blagajnica. Meseca decembra je na Dunaju pri c. kr. pošto-hranilništvu uradu službovalo 1312 uradnikov, 169 službenikov in 79 drugih strežnikov.

(Nesreča na železnici.) Iz Kodanja se poroča: Dne 11. julija o polnoci je pridiral na kolodvor v Gjentomtu brzovlak ter se zaletel v ondi stoječi osebni vlak s tako silo, da se je strlo osem vagonov osebnega vlaka; napolnjenega z ljudmi. 40 oseb je bilo ubitih, 60 težko ranjenih.

Loterijne številke.

Gradec 9. julija 1897:	84, 22, 61, 78, 36
Dunaj » » »	30, 63, 88, 49, 59

Bažnata obleka iz surove svile fl. 8.65

do 42-75 za popolno obleko — Tussors in Shantungs-Pongees — ter črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damasti itd. (blizu 240 različnih baž in 2000 razl. barv, vzorcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorca obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Razglas.

C. kr. okr. sodišče v Šoštanju naznanja: da se je na prošnjo Ivana Kačiča, c. kr. notarja v Šoštanju, kot oskrbnika Alojz Kvartičevega konkurznega blaga v Velenju s porazumljenjem Katarine Kvartič z odlokom c. kr. okrožnega sodišča v Celju z dne 11. junija 1897 št. 2458 sodnijska dražba Alojziju in Katarini Kvartič po na pol pripadajočega, s vso gospodarsko potrebščino, sodnijsko za 1433 gld. 60 kr. cenjenega posestva z št. 218 kat. občine Velenjske, dovolila in da sta se zato odredila dva roka in sicer prvi

dne 21. julija 1897

in drugi:

dne 23. avgusta 1897

vsakokrat predpoldne od 11.—12. ure na licu mesta na posestvu v Velenju s pripombo, da se posestvo s vso pripravo drugokrat tudi pod cenjeno vrednostjo proda, ako bi se prvokrat za ali nad to ceno ne prodalo.

Dražbini pogoji, po katerih mora vsak, ki se dražbe vdeleži, pred ponudbo 100% vadija v roke dražbinske komisije položiti, kakor tudi dražbinski zapisnik in izpisek iz zemlj. knjige si vsakdo lahko ogleda v tusodniški registraturi.

C. kr. okr. sodišče v Šoštanju,
dne 19. junija 1897.

C. kr. okr. sodnik:
Mihelič.

V vsakem poštno oddajnem okraji, v vsaki fari in po potrebi v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „**V. u. G.**“, Gradec, poste restante.

Nakup hipotek, posojila na vse kraje, kapital za stavbe in trgovine, posojila za obrtnije, nakup in prodaja posestev in zemljišč, **G. Schmidt, Berlin - Charlottenburg, Schlüterstr. 9a.**

Izmed vseh čistečih sredstev je najboljša moravska naravna kislina voda „**Saratica**“. Ne napiljuje, kakor peneč prah, ne povzroča bolečin, kakor razne kroglice ali kuhan seleni drobec.

Naznanilo in zahvala.

Potrjim srcem javljata vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je najin predragi mož, oziroma oče, gospod

Franz Minisdorfer,

posestnik in pekovski mojster v Ormožu,

dne 9. julija t. l. ob 3/45. uri zjutraj v 62. letu svoje starosti po kratki bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Konečno izrekava tem potem zahvalo vsem istim, ki so nama izražali svoja sočutja tekom njegove bolezni ter spremljali dne 10. t. m. nepozabnega pokojnika k poslednjemu počitku.

V Ormožu, dne 10. julija 1897.

Rozalija Minisdorfer,
soproga.

Franz Minisdorfer,
sin.

!! Svoji k svojim !!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najljubše naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadalnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadoštuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.)

22

Podrobni ceniki poštne prosto.

Vsake vrste najboljše

oljnate barve, firneže in lake, polituro, politurlak, klej, lim, copiče itd. po skrajno znižani ceni ponuja prva slovenska obrt za narejanje **barve, firnežev in lakev:**

Martin Karba v Ljutomeru (Luttenberg).

Lepo barvana stanovanja so znak snage in omike. Ako pomislimo, da so barvane reči bolj trpežne, kakor nebarvane, sprevidimo, da barvanje stanovanj prav nič ne stane.

3—3

Svoji k svojim!

Razglas.

Na štaj. deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru se podelijo z začetkom šolskega leta 1897/98 t. j. 15. septembra t. l. štiri popolne deželne ustanove in bržkone ravno toliko ustanov od štaj. hranilnice in okrajnih zastopov.

Prošnjiki za te ustanove naj svoje na štajarski deželni odbor naslovljene prošnje brez koleka s krstnim listom, domovnico, spričevali o zdravju, cepljenju koz, npravnosti in šolskim spričevalom, katerim se mora pridejati uradni izkaz o premoženju, ravnateljstvu deželne sadje- in vinorejske šole, kjer se tudi lahko natančneje poizve, osebno izročé vsaj do 5. avgusta t. l.

Gradec, meseca julija 1897.

Od štaj. deželnega odbora.

Mežnar in organist

z dobrimi spričevali želi svojo službo menjati. Ponudbe na upravnitvo „Slov. Gosp.“ 1-3

Marilce,

ne čista zrele, kupuje v vsaki množini Karol Schmidl v Mariboru, Gosposke ulice.

Gostilna

zmirom dobro obiskovana se pod roko prodaja blizu Magdalenskega predmestja; novi hram z lepimi hišami, lepo novo gospodarsko poslopje, z velikim sadunosnikom, z dvema vrtooma za sočivje in šalato in dobro obdelanimi njivami. Več se izve tamkaj pri lastniku hštv. 2. na Tezni pri Mariboru. 2-3

Dva pridna dijaka

iz nižjih razredov, najraje iz prvega gimnazijskega, sprejela bi se v prijetno stanovanje, skrbno nadzorstvo in zdravo prehranitev. — Več pové upravnitvo „Slov. Gosp.“ 3-3

Trgovski pomočnik,

vešč v trgovini špecerijskega blaga, slovenskega in nemškega jezika zmožen z dobrimi spričevali, dober prodajalec, išče službe na spodnjem Štajarskem. Več pové upravnitvo „Slov. Gosp.“ 3-3

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za bolstnike in okrevalec. kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 36

Zahvala.

Podpisanec izreka preč. g. duhovnikom, učiteljstvu, cenjenim pevcem za krasno petje, vsem sorodnikom in drugim, ki so moji nepozabljeni rajni soprogi

Neži Pirš roj. Višek

skazali danes zadnjo čast, ali meni izrazili pismeno in brzojavno svoje sožalje, najtoplejšo zahvalo.

Mozirje, dne 6. julija 1897.

Josip Pirš.

Proda se novozidana hiša s hlevom; sadonosnim in zeliščnim vrtom, vse v najlepšem stanju, v Trčovi pri Sv. Petru pri Mariboru; primerna je hiša za grajzlarjo, in tabačna trafika je že tako v tej hiši. Cena je devetnajsto goldinarjev. Več se izve pri lastniku Ferd. Bračko ravno tamkaj. 2-2

Orgljavec,

ki je v orgljarski šoli napravil izpit, z dobrim uspehom, išče službe. Več se izve pri Anton Petelin-u, orgljavcu v Naklem (Gorenjsko.) 2-2

Izvrstna galicija

za škropljenje gorice od deželnega poljskega društva se prodava 1 kilo za 28 kr. pri trgovcu R. Vračko v novem poštnem hramu v Ptuj. 3-4

Romanje v Marijino Celje.

K bodočemu velikemu prazniku prečiste Device Marije dne 15. avgusta t. l. bo šel iz Spodnjega Štajarskega poseben romarski vlak na slavnoznani, čudapolni božji pot v Marijino Celje. Romarski vlak bo vozil od Celja do postaje Au-Seewiesen.

Cena za vožnjo tje in nazaj znaša od postaje:

II. razred: III. razred:			II. razred: III. razred:		
Celje	gld. 8.87	gld. 6.52	Rače	gld. 6.57	gld. 5.07
St. Jurij	„ 8.52	„ 6.27	Hoče	„ 6.57	„ 5.07
Ponikva	„ 8.17	„ 6.02	Maribor	„ 6.32	„ 4.82
Poljčane	„ 7.42	„ 5.57	Pesnica	„ 5.97	„ 4.57
Slov. Bistrica	„ 7.07	„ 5.32	St. Ilj	„ 5.62	„ 4.32
Pragersko	„ 7.07	„ 5.32	Spielfeld	„ 5.62	„ 4.32

Vlak odide v sredo, dne 11. avgusta t. l. od postaje:

ob 2.50 zjutraj			ob 4.29 zjutraj		
Celje	„ 2.50	„	Hoče	„ 4.29	„
Store	„ 2.58	„	Maribor	„ 4.44	„
St. Jurij	„ 3.08	„	Pesnica	„ 4.55	„
Ponikva	„ 3.20	„	St. Ilj	„ 5.09	„
Poljčane	„ 3.46	„	Spielfeld	„ 5.18	„
Slov. Bistrica	„ 3.58	„	Gradec	„ 6.34	„
Pragersko	„ 4.09	„	Kapfenberg	„ 7.57	„
Rače	„ 4.20	„			

V Au-Seewiesen pride vlak ob 10.30 predpoldne. Od tam se podajo romarji (peš ali z vozom, ki se pa mora posebej na lastne stroške preskrbeti) v Marijino Celje, kamor dospejo okoli 5. ure popoldne. V Marijinem Celju bo slovesen ugod in pozneje bo priložnost za sv. spoved. Ob lepem vremenu obhod s svečami okrog cerkve. — Drugi dan, 12. avgusta bo ob 9. uri slovesna pridiga, katero bo imel veleč. g. dr. Ant. Medved iz Maribora, potem slovesna sv. maša.

Odhod iz Marijinega Celja je prostovoljen; vozni listki imajo veljavo 14 dni za vsak osebni, izvzemši brzovlake.

P. n. romarji, ki se želijo božje poti vdeležiti, naj se zaradi vožnih listkov oglašijo: V Mariboru v tiskarni sv. Cirila ali v trgovini gospoda Berdajsa, v Celji v tiskarni gosp. Drag. Hribarja, v Poljčanah pri prireditelju vlaka gosp. Ferd. Ivanušu. V druge večje kraje se bodo vabila in vozni listki poslali nekaterim prečastitim gospodom duhovnikom, ki so tem potom ponižno prošeni, da jih blagovolijo med ljudstvo razpečati. — Za vdeležitev se je treba pri dotičnih vsaj do 8. avgusta oglašiti.